

Пише: Драган Петровић
субота, 05 март 2022 22:42

У последњој емисији „Црно-бели свет са Ђорђем Вукадиновићем гостовао је др Драган Петровић, научни саветник, историчар, политиколог и социолог, експерт за међународне односе са фокусом на Руски свет. Повод његовог гостовања је трагични развој односа између Русије и Украјине који је недавно ескалирао првим оружаним сукобом великих размера на тлу Европе од Другог светског рата. Шта је довело до насилне ескалације односа две државе и братских, ако уопште и различитих народа, који у значајној мери деле језик и културу?

Кроз разговор са својим домаћином, Петровић је детаљно представио и историјски контекст скоријих догађања отпочевши своју причу успостављајући паралелу између Украјине и Хрватске или Босне и Херцеговине. „Заправо, можда је ипак Црна Гора најсличнији пример, зато што је ту било историјско језгро Руске државе, које се онда померило због продора Монголо-татара у 13. веку. Како су се те области враћале у састав Русије, а враћале су се добровољно, нарочито источна Украјина“, рекао је историчар, поменувши козачког атамана Хмељницког који је отцепио ову област са седиштем у Кијеву од Пољско-литванске уније и стао под заставу руског царства.

1. „Постоје најмање две Украјине. А можда ће ускоро постојати и нека трећа“

„Постоје две Украјине најмање, а можда ће прекосутра постојати нека трећа Украјина после овог рата“, каже Петровић. „Прва је била она створена у СССР и која је била до 2014, која је обухватала и Крим и Доњецк и Луганск, где је било 45% становника којима је матерњи језик био Руски. (...) Чињеница да има само 20% етничких Руса у Украјини не значи ништа, као што не значи ништа то што у Црној Гори наводно има 30% Срба, ако знамо да су фактички сви Црногорци, и они који се пишу као Црногорци, а нарочито они који су верници СПЦ и којима је матерњи језик Српски, а између Црногорског и Српског нема разлике – Срби. Ви заправо видите да у Украјини, било кога да загребете, он је делимично негде Рус... Осим Галиције (на Северозападу) која је била уграбљена од Пољака, која има сасвим другу историју и има линк са Западним Словенима.“ Петровић је објаснио да се осим у Галицији (12-15% становништва), где је становништво махом унијатске вероисповести, а говори се дијалекат сличан пољском језику, у Украјини се говоре искључиво руски језик и његови дијалекти, а православна црква је доминантна. Научник је наставио да описује „колаж становништва“, како је рекао, закључивши са тиме да на југу и југоистоку живи про-руско становништво, које је на те просторе дошло тек у 18. веку из централних предела Русије, након уништења Кримског Каната. Овај регион је најбогатији ресурсима, и тежи аутономији, рекао је Петровић. Централна Украјина, односно Малорусија, како је раније називана, традиционално је нагињала ка ЕУ, али не и ка НАТО пакту, залагавши се за добре односе са Русијом, док је Галиција једини анти-руски елемент. Смањање броја Руса у Украјини Петровић је објаснио тиме да Доњецк и Луганск нису ни пописивани, будући да су се фактички оцепили, док је „велики број становништва преплашен анти-руском хистеријом“

